

Op de huid van Robbert Vogtländer

‘Door anderen te helpen, help je ook jezelf’

TEKST MART RIENSTRA FOTOGRAFIE HANS KOKX

Wie is uw idool?

De Amerikaanse filmregisseur Francis Ford Coppola en Mahatma Ghandi. Eerstgenoemde als voorbeeld op mijn vakgebied, omdat hij zo meesterlijk de andere kant van diverse personages weet te belichten. Ghandi omdat hij overtuigend bewezen heeft dat er geen pad is naar de vrede, maar dat vrede het pad is.

Voor welk tv-programma blijft u thuis?

Voor geen enkel. Ik zap langs actualitei-

tenrubrieken, het journaal en af en toe een serie. Ik kijk liever naar films, om te zien hoe ze zijn gemaakt. Maar ook daar blijf ik niet voor thuis.

Waar bent u onlangs van geschrokken?

Dat we zwaarbevochten vrijheden – zaken waarvoor decennialang is gestreden – klakkeloos aan het weggeven zijn. Ik refereer dan vooral aan het vrije verkeer. Als je tegenwoordig vliegt, mag je geen nagelvijltje meenemen. Die absurde

legitimatie- en registratieplicht zie je in alles terug en is slechts ingegeven door angst en een overdreven gevoel van onveiligheid. Alsof het terrorisme op elke hoek van de straat kan toeslaan.

Porsche, Ferrari, Opel, of een fiets en een ov-abonnement?

Mijn BMW Cabrio uit '86. Die heb ik al dertien jaar. Helaas rijdt hij nu niet meer en staat in een loods, te wachten op reparatie. Dat gaat ooit gebeuren, zeker!

IJsselstein bestaat 700 jaar. Een van de meest opmerkelijke initiatieven in een lange rij festiviteiten is de speelfilm 'Arnoud's tijdreis', die op 8 oktober de première beleeft in het Fulcotheater. Initiatiefnemer is de 46-jarige tv-dramaregisseur en ondernemer Robbert Vogtländer. Als betrokken inwoner maakt hij in samenwerking met de stichting 'IJsselstein 700 jaar stad' een film over de verworvenheden van modern IJsselstein.

Welke krant(en) leest u?

De Telegraaf om de onderbuikgevoelens in onze samenleving te herkennen en de andere kranten om te weten wat je hieraan kunt doen.

Werken tot 67, ja of nee?

Ik hoop door te gaan tot mijn 76^e. Dat we straks twee jaar langer doorwerken, heeft te maken met het feit dat mensen steeds ouder worden. Toen het pensioen gekoppeld werd aan 65 jaar werd een man ongeveer 70. Nu worden we gemiddeld zeker vijf jaar ouder; dan is een fase-gewijze oprekking naar 67 toch prima? Bovendien: iedereen die eerder wil stoppen, bepaalt dat nog steeds zelf.

Wat is uw favoriete stad?

In het buitenland is dat Florence. Een wonderlijke stad, met overal waar je kijkt kunst en musea. Florence is tevens een sentimentele keuze; het was voor mijn vrouw en mij de eerste kennismaking met al het goede van Italië. In Nederland is toch IJsselstein mijn favoriet. Ik kom uit Amsterdam, waar je je burens niet eens kent. Sinds wij hier wonen, valt mij de welwillendheid van de bevolking op. De mensen in IJsselstein gaan uit van het positieve, tenzij je het tegendeel bewijst.

Welk cijfer krijgt het inmiddels gesneuveld kabinet?

Een 5. Wat mij het meest tegenstaat, is dat men vanuit de moraal denkt en opereert, in plaats vanuit de ethiek. Normen en waarden staan centraal, maar zijn uitsluitend gekoppeld aan externe regels en voorschriften. Fatsoen wordt niet beleiden, het wordt ons zagezegd opgelegd.

Een echte leider inspireert door zelf het goede voorbeeld te geven. Daarin schiet Balkenende schromelijk tekort.

Welke film heeft u geïnspireerd?

Dat is niet verrassend: The Godfather van Coppola. Een mythisch verhaal dat het menselijk handelen verklaart. En dan vooral hoe we ondanks onze positieve intenties toch vaak het tegenovergestelde doen en bereiken. Ik geloof oprecht in het feit dat ieder mens goede bedoelingen heeft. Helaas worden we vaak misleid door allerlei omstandigheden of factoren.

Wat is uw favoriete werkplek?

Thuis, op zolder. Daar heb ik mijn studio en staat mijn apparatuur. Daar beden ik, monteer ik, kortom, daar ben ik het liefst. Ook lekker dicht bij mijn gezin.

Wat is uw grootste valkuil?

Ik ben generalist en teveel versnipperd in mijn aandacht. Dat gaat de laatste jaren beter, sinds ik mijn niche gevonden heb: communiceren op alle niveaus, ook op gevoelsniveau. Om dat te bereiken, ben ik TailorMadeFilms begonnen. Omdat ik bedrijven wil helpen zich te onderscheiden als onderneming met een gezicht, niet als een grijs, mensenloos instituut.

Waar staat u over 5 jaar?

Dan heb ik als producent een discussieprogramma op tv. Het format daarvoor is al vastgelegd. Het programma heeft zelfs al een naam: 'Fix the World'. Het is een podium waar politici nu eens de tijd krijgen om uit te leggen wat hun visie is. Waar willen ze met de maatschappij naartoe, wat is hun langetermijnstrategie?

Dus geen programma als al die talkshows waar ze steeds maar weer reageren op dagelijkse akkefietjes. Ik neem toch aan dat straks niemand meer zit te wachten op dit soort nietszeggende tv.

Met wie wilt u graag een beschuitje eten?

Met Joop van de Ende. Hij belichaamt de ideale ondernemer. Van de Ende is erin geslaagd om professionele en persoonlijke ambities met elkaar te verenigen. Daar streef ik ook naar. Met hem wil ik praten over projecten die ik voor de wereld in petto heb. Zijn advies zou ik zeer op prijs stellen.

Wat maakt u gelukkig?

Als ik mensen zie die handelen vanuit het belang van de ander. Door anderen te helpen, help je ook jezelf. Ik heb het idee dat steeds meer mensen met deze filosofie in het leven staan. Zelf probeer ik het ook en ben door schade en schande wijs geworden. Vroeger handelde ik vanuit angst, nu met het besef dat je samen veel meer bereikt.

Als ik later oud ben, dan...?

Wil ik terugkijken op een leven dat ik met volle overgave geleefd heb, waarin ik mijn doelen heb bereikt en bijgedragen heb aan een groter bewustzijn. Bijvoorbeeld over het feit dat het vroeger niet altijd beter was dan nu. Sterker nog, we hebben het anno 2010 best goed. Daarom heb ik dit thema ook als centrale leidraad gekozen in de film over IJsselstein. Dus in die zin hoop ik later terug te kijken op deze geslaagde speelfilm. ■